

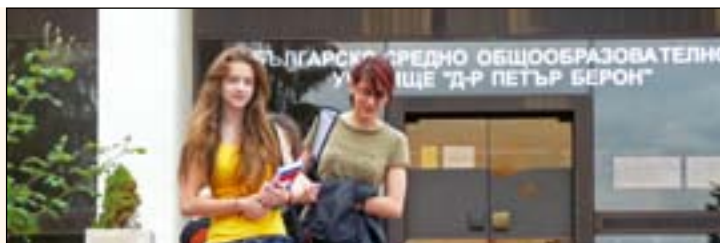
Българското училище в Прага

В настоящия брой на списание „Българи“ публикуваме две писма, отнасящи се до актуалните проблеми на БСОУ „Д-р Петър Берон“ в Прага: отворено писмо на Петър Попов (което е качено на сайта на Министерството на културата) и отговора на това писмо, получен от Министерството на образованието, младежта и науката на Република България. Последното писмо съдържа важна информация, отнасяща се до приема на първокласници – паралелка в първи клас вече може да се формира по изключение най-малко с 10 ученици.

НА 9 ЮЛИ 2009 Г. В МИНИСТЕРСТВОТО НА КУЛТУРАТА СЕ ПОЛУЧИ ОТВОРЕНО ПИСМО ОТ ПЕТЪР ПОПОВ – ПРЕДСТАВИТЕЛ НА БЪЛГАРСКАТА ОБЩНОСТ В ПРАГА, ЧЕХИЯ.

ОТВОРЕНО ПИСМО:

Уважаеми г-н министър,
Уважаеми дами и господа,

Пиша тези редове от град Прага, столицата на Чешката република. Казвам се Петър Попов и съм член на българската общност тук. Стремя се активно да участвам в нейния живот и същевременно да давам своя малък принос за изграждането на позитивния образ на България в Прага и за развитието на добрите отношения между нашите страни.

На 11 юни 2009 г. почина директорката на българското държавно училище „Д-р Петър Берон“ в Прага г-жа Албена Георгиева. Почти без изключение всички членове на българската общност в Чехия, които се интересуват от българското училище в Прага, приеха с голяма болка скръбната вест. Въпреки, че г-жа Албена Георгиева преждевременно напусна този свят, тя остави според колегите и учениците си „светла диря и честен път, по който да вървят“.

Според мен тя много ще липсва на българските ученици преди всичко в Прага! Г-жа Албена Георгиева се отличаваше с коректност в отношенията, независимост в работата и всеоedayност в отговорната позиция на директорка на българското училище в Прага.

Разрешете ми да обърна вниманието на всеки от Вас към нашумялата в българските среди в Прага статия, в списание „Роден глас“ брой 2/2009, www.bgklub.cz – „Ще има ли Българско държавно училище в Прага?“, която е подписана: „текст и снимки: Ели Мандажиева“. Списанието е издание на Българската културно-просветна организация в Чешката република. Въпросната статия отново отваря наболялата тема за бъдещото съществуване на българското държавно училище в Прага. Според мен по своето съдържание по-скоро припомня текст от „жълтата преса“, отколкото списание на българската общност в чужбина. Списанието е финансирано от данъкоплатците на Чешката република с цел създаване на добър климат в българската общност тук, на добри отношения между мажоритарното общество и останалите национални малцинства и не на последно място – добри отношения между България и Чехия. Статията според мене „хапе и рита“ на всички страни, а авторката, която е член на местно, гражданско сдружение, накрая задава въпрос: „нека най-после да изясним кой цар и кой пьдар“.

Особено възмутителна за мене е онази част от статията, която е посветена на покойната директорка на Българското училище г-жа Албена Георгиева. Некомпетентен е и пасажът за неделното училище, който ясно показва неразбиране на смисъла и целите му и накрая в разрез с добрия вкус е проявена неетичност към директорката на българското училище в Прага и към министъра на образованието чрез сравнението „кой е пьдар и кой цар“.

Написаното не е подложено с факти и изопачава действителността, като се опитва да внуши, че едва ли не директорката на училището е виновна за това, че две години подред няма разкрит първи клас. Освен това се пише за ограничаване на правата на учителите в контакта с родителите на бъдещите първолачета, за страх на

учителите от уволнение или отзоваване. При това самите учители в статията „Истината за Българското училище в Прага“, публикувана в списанието за българите в Чехия – „Българи“, бр. 2/2009, www.bulgari.eu се разграничават от подобни твърдения като недоказани.

Най-грозното е, че бр.2/2009 на „Роден глас“, съдържащ тази статия, излиза от печат, когато дните на тежко болната директорка Албена Георгиева са фатално преброени на този свят. Това е в навечерието на Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост, преди откриването на паметника на Св. Св. Кирил и Методий в Микулчице, Моравия. На тържеството в Микулчице присъстваха повече от 1000 „местни“ българи и гости от българските общности от няколко европейски държави, български политици и представители на Държавната агенция на българите в чужбина. Логично е да се предположи, че мнозина от гостите са си отнесли със списанието и невярната информация за дейността на Албена Георгиева в училището в Прага.

Затова аз издигам глас, да се изчисти паметта на г-жа Албена Георгиева и публикувам това „отворено писмо“. Човек има чест и достойнство както приживе, така и след кончината си. Никой няма право неоснователно да напада този, който е в края на жизнения си път и няма сили да се брани. Това е нечестно! Не е нужно да търсим опора в Закона за печата, защото има етични кодекси и личен морал. И затова сме тук ние, живите, да вдигнем глас и да проявим гражданска зрелост. Покойната беше служебно лице в ресора на Министерството на образованието и науката и затова се обръщам преди всичко към това ведомство и отговорните лица в него. Моля за ясно становище по отношение на твърденията в списанието „Роден глас“ – 2/2009: „Ще има ли Българско държавно училище в Прага?“. МОН е мястото, от което трябва да излезе ясна официална информация за училището и мисията на покойната Албена Георгиева в Прага. Тукашната българска общественост очаква това. Не искаме за училището кулоарни информации, образованието е толкова свято нещо, че не бива да е предмет на „тиха дипломация“. Апелирам това становище да бъде публикувано по подходящ начин.

Нека на покойната Албена Георгиева благодарим за нейния живот и мисията ѝ в Прага. Нека с радост и уважение си спомняме за нея!

Пред представителите на Министерството на културата искам да подчертая голямото си уважение пред почина на Българския културен институт в Прага за възпоменателното табло за Албена Георгиева, поместено в салона на Института и прилагам снимката му.

От представителите на Българското посолство в Прага никога не съм чул критични тонове към дейността на Албена Георгиева, точно обратно – бил съм свидетел на съвместни усилия на запазване на училището тук. Статията в списание „Роден глас“: „Ще има ли Българско държавно училище в Прага?“, в никакъв случай не изразява становището на Българската културно-просветна организация в ЧР и Клуба в Прага, а е самоинициатива на отделна личност. За запазване на училището в Прага организацията е направила максималното, което е по силите ѝ. Припомням и изказването на г-н А. Стамболийски, председателя на организацията, на „кръглата маса“ в София пред политическия елит на България. На заседания на Управителния съвет на Клуба в Прага се разбрахме, че повече няма да се месим в български държавни дела. Затова публикуваната статия е нелепо и своеволно деяние.

Обръщам се и към БТА като към организатор на Световните срещи на българските медии. Искам да обърна внимание на следното: списанието струва много средства на чешкия държавен бюджет, а при това се публикуват несъществени статии, като се изпускат принципни информации, например: какви са възможностите на българите в Чехия да участват в изборите за български или чешки евродепутати, къде ще се гласува при изборите за Народно събрание на 5 юли 2009. В списанието се отделя голямо място на дипломатическия прием по случай 100 години от обявяването на Независимостта на България, а не се публикува нито ред за откритата изложба по този повод в Дома на националните малцинства в Прага. В днешните дни актуален проблем в Чехия е борбата с нарастващия национализъм и ксенофобия. Представител на българската общност беше призван да свидетелства пред съда срещу екстремистите. Със своите показания спомогнахме за издаване на първото решение на съд в ЧР, с което се дава решителен отпор на демагогията на националистите. В „Роден глас“ досега нито дума за това. Списанието сякаш е станало орган на едно лице, а не на организацията.

Може би било добре представителите на Държавната агенция на българите в чужбина – които са запознати с проблематиката на училището в Прага от своите посещения тук – да съдействат при публикуването на това мое „открито писмо“ на страниците на списание „ЕК“.

Моля за отговор от горе изброените институции, независимо от това кой ръководи ведомството. Нека не забравяме, че става въпрос за чест на човек и българско училище зад граница.

С поздрав!

инж. Петър ПОПОВ
E-mail: popov.petr@post.cz,
№ 94 ПП – 633

ДО
Г-Н ПЕТЪР ПОПОВ
ГР. ПРАГА

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПОПОВ,

В Министерството на образованието, младежта и науката постъпи по електронен път Ваше отворено писмо с искане за ясна официална информация за Българското средно общообразователно училище „Д-р Петър Берон“ – гр. Прага, и мисията на покойния директор на училището Албена Георгиева в Прага.

Запознахме се с посочените в писмото Ви статии, отварящи наболялата, както посочвате, тема за бъдещото съществуване на българското училище в Прага – „Ще има ли българско държавно училище в Прага?“, публикувана в бр. 2 от 2009 г. на списание „Роден глас“ – издание на Българската културно-просветна организация в Чешката република, с автор Ели Мандаджиева, както и със статията „Истината за българското училище в гр. Прага“, публикувана в бр. 2 от 2009 г. на списание „Българи“ – издание на българската общност в Чешката република, с автор Мария Захариева.

В тази връзка и с оглед на поставените в отвореното писмо проблеми Ви уведомявам следното:

1. Министерството на образованието, младежта и науката не може да бъде арбитър на взаимоотношенията между различните представители на българската общност в Прага, както и на взаимоотношенията между организациите на българите в Чешката република. Не е в правомощията на МОМН да установява дали написаното от г-жа Ели Мандаджиева изразява становището на българската културно-просветна организация в Прага или е „самоинициатива на отделна личност“, както твърдите в писмото си.

2. В качеството си на министър на образованието и науката от 2005 до 2009 г. г-н Даниел Вълчев не е разпоредил да се прави изключение по отношение приема на ученици в първи клас в българското училище в гр. Прага, т.е. не е разпоредил „че ако се съберат 8–10 деца, ще бъде открит първи клас“, както се твърди в статията „Ще има ли българско държавно училище в Прага?“. Позицията на МОМН по отношение приема на ученици в първи клас е била еднаква за трите държавни училища в чужбина, а заповедта на министър Даниел Вълчев, която определя условията и реда за приемане на ученици в първи клас в българските държавни училища в чужбина и поставяща изискване за наличие на 16 ученици, за да се формира паралелка първи клас, не е била отменяна нито изменяна.

3. В своите действия покойният директор на училището Албена Георгиева изпълняваше политиката на министерството за оптимизиране дейността на българските училища в чужбина. Индиректното или директното ѝ определяне като виновна за липсата на първи клас в училището показва действително непознаване на фактите. Освен това в Министерството на образованието, младежта и науката не са постъпвали жалби и сигнали от учители, родители и ученици, насочени срещу дейността ѝ като директор.

4. Със Заповед № РД 09-1695/05.10.2009 г. на министъра на образованието, младежта и науката – г-жа Йорданка Фандъкова, е изменена Заповед № РД 09-235/11.02.2008 г., която определяше до този момент като условие за прием в първи клас в българските училища в чужбина наличието на 16 ученици. Съгласно т. 2 от посочената заповед изключения от минималния брой на учениците се допускат, когато броят им е не по-малко от 10, т.е. паралелка в първи клас вече може да се формира по изключение най-малко с 10 ученици.

В заключение бих желала да Ви уверя, че Министерството на образованието, младежта и науката винаги се е отнасяло с уважение и съпричастност към дейностите, които други институции и организации провеждат в полза на българските училища в чужбина и ще продължи да подкрепя родолюбивите усилия на българските общности зад граница, които съдействат за поддържане на българския дух, за утвърждаване позициите на българската духовност и ценностите на българската образователна система.

Предвид изложеното считам, че ако българската общност в Чешката република желае да запази българското държавно училище в гр. Прага следва да предприеме съвместно с целия училищен екип и с родителската общност действителни стъпки за популяризиране на дейността му и за изграждане облика му на съвременна образователно-възпитателна институция, която отговаря както на потребностите на учениците, така и на новите реалности.

С уважение,

МУКАДДЕС НАЛБАНТ
Директор на дирекция